

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

LVCIANI

DIALOGI ALIQVOT, PER

D. *Erasmum uersi, ac à Nicolao Bue
scoducensi, succinctis pariter &
eruditis Scholijs explanati,
recens per eundem dili
genter recogniti.*)

Hadriani Barlandi, in persona

Luciani, distichon.

*Græcia me genuit, nuper facundus Brasmus
Transtulit in Latium, munere plaude puer.*

*Leuini Linij Endecasyllabon, ad pue-
rum emptorem.*

Quid quæris puer? Atticum salinum?

Hoc paruo dabit ære Lucianus.

Quid, fandi Latios petis lepores?

Hos paruo dabit ære Lucianus.

*Cornelij Graphei, ad Scholasticos tyrunculos,
Iamb. dimet.*

Heus optimi Tyrunculi,

Vultis tocis iucundulis,

Et lusibus satiarier?

Huic Luciano assuescite,

Ipsæ & nuces, ipse & trochos,

Ipsæ & meros lusus habet.

ERVDITISSIMO IOANNI LACTEO

Iudi literarij apud Insulenses moderatori

Ioannes Græbæus S. D.

Cum iam mi Lactee, & ipse quoq; Chalcographicam
instituissem officinā, proposui in primis nihil me excu-
surū, præsertim in bonis (quas vocāt) literis, quod nō
selektū, optimū, castigatissimūq; & reip. utile foret.
Porro ut nihil utilius reipublicæ iuuē:ute bene instituta, ita
nihil duxi antiquius, q̄ ut noster nouellus hic conatus in hoc
uel maxie desudet, quo nostri preli adminiculo tenellæ reip.
plantulæ, ad meliorē frugē subinde coalescētes, plena aliqñ
arbore, dignos se fructus exhibeant. Proinde cū iā totius mū-
dus passim græciset, nō video (multorū etiā iudicio) quid ad
eā linguam discendā magis cōducatur Luciano, bona ex parte
Eras. Rot. intrepete purissīa Latinitate donato, idq; (præterq;
q; & sententiarū grauitate prosit, & stili amœnitatem mire de-
lectet) duplici cōmodo, Siquidē dū Latine legitur, pure Latina
ex eo discitur, dū uero græcis confertur, facilius ad græcā
eruditionē puenitur. Oportunissime itaq; nactus, a Nicolao
Buscoducensi homine in literaria palestra exercitatiss. breuia
illa sed sane q̄ crudita in aliquot minores Luciani Dialogos
scholia, p̄ ipsum iā de nouo exactissime recognita in publicam
scholasticæ pubis gratiā excudere nō dubitauit, idq; (quod an-
tea haud factū constat) decēti singulorū uersuum interstitio,
quo scilicet pueri præceptorū prælectiones facilius annota-
re queāt. Quæadmodū igitur (ut iā diximus) hi Dialogi dupli-
ci cōmodo p̄ se conducunt, ita iā iterum p̄ nos totidē cōmodis
iuuare possunt, primū quod cū suis scholijs multo castigatio-
res, deinde quod uersuū interstitijs ad annotandū habiliiores
prodeunt. Eos autē tibi mi Lactee dedicare institui, qui cum
Luciani studiosissimus sis, tuis Tyrunculis Lucianica libenter
etiā docere soles. Vale, & me doctiss. utro Aegidio Bæcio
Vueruiacæ scholæ Gymnasiarchæ commenda. Ex nostra
officina pridie Idus Octobris. Anno. M. D. XXVII.

CNEMONIS ac DAMIPPI

Dialogus

CNE.

Oc illud est quod uulgo dici consuevit, Hinnulus Leonem. DA.

Quid isthuc est quod tecū stomachare Cnemon? CNE. Quid sto-

macher rogas? Equidē heredē reliqui quendā præter animi sententiam, uidelicet astu delusus miser, ijs quos maxime mea cupiebam habere præteritis. DA. Sed isthuc quā euenit? CNE. Hermolaū nobilē illū diuitē, quā orbus esset, imminēte morte captā, assidens atq; inserviens. Neq; ille grauati officii meū admittebat. At interim illud quoq; mihi uisum est scitum consultūq; ut testamentū proferrē ac publicarē, quo illū rerū mearū insolidū heredē instituerē, nimis rū ut ille uicissim idē faceret, meo puocatus exemplo.

DA. At qd tandē ille? CNE. Quid ille suo in testamento scripserit, id quidē ignoro. Ceterū ego repēte atq; insperato ē uita decessi, tecti ruina oppressus. Et nūc Hermolaus mea possidet lupi cuiuspiā in morē ipso

*bamo cū esca pariter auulso. DA. Imo nō escam mo-
do cum bamo, q etiam te quoq; piscatorē simul abstu-
lit. Itaq; technā istam in tuū ipsius caput struxeras-
CNE. Sic apparet, idq; adeo deploro.*

Hinnulus Hinnulus leonē, subaudi cepit, vicit, prouocat, aut simile ali-
leonem quid. Hoc adagio pulchre vtimur, quū fortiorē superari a debi-
liori, aut indocē cessare cū doctissimo significare voluerimus,
vt in prouer. chiliade. j. docet D. Eras. Græce Latineq; iuxta
doctiss. Est autē hinnulus teste Valla ceruorū, capreolorū, da-
marū, leporū, similib; animalium filius. Rogas, i. interrogas,
nā rogare p̄ interrogare vñtū est. Inde rogatio, & rogatiōcu-
la, interrogatiuncula. Præter animi sententiā, i. contra volun-
Præter tatē & desideriū, nā præter interdū pro contra capis, & senten-
tia voluntariē, animiq; arbitriū aliquādo significat, & idē est, ex
animi sententiā, & ex sententiā, sine gēō animi. Astu, i. astutia
& calliditate. Tereñ. in Eunu. Quod si astu rē tractauit. In-
seruiens. i. obsequēs, & quasi seruiens officiū præstans. Nam
seruire pprie est seruorū, inservire amicorū. Scitū, i. vafrum
Hamus & egregie bellū, Cōsultūq; i. sapiētiæ plenū. Insolidū, inte-
gre, & oīm honorū meorū hæredē. Hamus instrumentū quo
piscēs capiuntur vñco in esca latente a quo piscatores hamiorē
Techna nominant. Itaq; technā istā etc. Adagiū est quo vtendū crū-
cū dolus in alterū excogitatus in caput auctoris redit. Et rē xij
dicitur a nostris ars seu fallacia. Tereñ. Parmenonis tā scio esse
hanc technā q̄ me viuere. In tuum caput, i. in exitium & tuū
ipsius perniciem repperisti.

Zenophantæ & Callidemidæ Dialogus.

Zenoph.

AT tu Callidemides, quo pacto interisti? Nam
ipse quemadmodū Diuicæ parasitus quū essem immodi-
ca ingurgitatiōe præfocatus fuero nosti: aderas enī
morienti. CALLI. Aderam Zenophantes. Porro
mibi nouū quiddam atq; inopinatū accidit. Nam tibi
quoq;

quoq; notus est Pteodorus ille senex. ZEN. Orbū
illū dicis, ac diuitē, apud quē te assidue uersari cōsti-
ciebam. CAL. Illū ipsum semper captabā, colebāq;
id mihi pollicens fore, ut meo bono q̄primū morere-
tur. Verū quā ea res in longum proferretur, sene ui-
delicet uel ultra Tithonios annos uiuēte: compendia-
riam quandā excogitauī uīdā, qua ad hereditatē per-
uenirē. Siquidē empto ueneno, pocillatori psuaserā,
ut simulatq; Pteodorus potum posceret, bibebat autē
prolixius, præsentiū in calicē mījceret, haberetq; in
promptu, porrecturus illi. Quod si fecisset, iureiuran-
do confirmabā, me illū manumissurū. ZEN. Quid
igitur accidit? nā inopinatū quiddā narraturus mihi
uideris. CAL. Vbi iam loti uenissēmus, puer duobus
paratis poculis, altero Pteodoro cui uenenū erat ad-
ditū, altero mihi, nescio quo modo errans, mihi uene-
nū, Pteodoro porrexit innoxīū. Mox ille quidē bibit,
at ego protinus bumi porrectim stratus sum supposi-
titiū uidelicet illius loco funus. Quid hoc? Rides Ze-
nophanta? Atqui non conuenit amici malis illudere.

ZE. Rideo profecto, nā eleganter ac lepide tibi hæc res euenit. Porro senex ille qđ interim? **CAL.** Primū ad casum subitum atq; inexpectatū sane conturbatus est. Deinde simul atq; intellexit id quod acciderat, puta pocillatoris errore factū, risit & ipse. **ZE.** Recte sane. Tamen si nō oportuit ad compendiū illud diuertere, siquidē uenisset tibi populari uulgataq; uia tuus certiusq; etiam si paulo serius.

At

At inceptiua est particula ad ornatū p̄tinens. Naso in trist. ita exorsus est epistolā: At mea sint pprio quis moestissima casu

**Parasitus
Orbus**

Parasitus dicitur qui aliorum mensas sequitur, homo cibo ventriq; deditus, cuius gratia nihil nō paritur & facit. Orbus dicitur quoniam re aliqua chara priuatus est, & pprie parens amissis liberis: filius etiā priuatus

Tithonus

parentibus orbus dicitur. Captabā ipsum, i. blanditijs eius hereditatē venabar & appetebam. Tithonus Laomedontis filius, & Priami frater ab aurora dilectus, & raptus fuit, ex qua filium Menonē genuit, cumq; longissimam optasset vitam, &

Compendiarius.

obtinisset, postea in cicadam versus est. Inde thitonios annos pro longa viuacitate pulchre usurpamus. Compendiariam viam, i. breuem & expeditā. Cice. in. 2. offi. Socrates hanc viā ad gloriam proximā, & quasi compendiariā esse dicebat. Com

Pocillator

pendium breuitas, seu breuis via. Pocillator vocabulo perq̄ eleganti dicitur poculorū ministrator siue pincerna. Præfens venenum, potens, efficax, quod statim operatur. In promptu

Promptus

Promptu tantū in ablatiuo legitur. Habere in promptu, est habere paratum, sed promptus a um idem est quod ad agendū paratus. Manumittere est seruo libertatē donare, dominus enim

Manumittere

dum seruū manumitteret, capiti eius manū imponebat, ipsumq; vertebat dicens: E. sto liber. Persius: Heu steriles veri quibus vna quiritē veritigo facit. Porrectim aduerbiū vtighestrēct.

Menippi & Tantalii Dialogus.

MENIPPVS

Quid

4
Quid etulas ô Tantale, aut quid tuam deploras fortunã, stagno imminẽs? TAN. Quomoniã siti enecor Menippe. ME. Vsq; adeo piger es atq; iners, uti nõ uel pronus incumbens bibere noris, uel caua uola hauriens? TAN. Nihil proficero si procumbam. Refugit enim aqua simulatq; me propius ad moueri senserit. Quod si quãdo hausero, oriq; coner applicare, prius effluxit q̃ summa rigem labia. Atq; inter digitos effluens aqua haud scio quomodo rursus manũ meam aridam relinquit. ME. Prodigiosum quiddã de te narras Tantale. Verum dic mihi, isthuc ipsum quor sum opus est bibere: quũ corpore careas? Nam illud quod esurire poterat, aut sitire, in Lydia sepultũ est. Ceterũ tu quũ sis animus, quĩnã post hac aut sitire queas, aut bibere? TAN. Atqui hoc ipsum supplicij genus est, ut aĩa pĩnde quasi corpus sit, ita sitiatur. ME. Age hoc ita habere credimus, quãdoq; dẽ affirmas te siti puniri. At qd hinc acerbi tibi poterit accidere? Nũ metuis ne potus inopia moriari? At equidẽ haud uideo alteros inferos, si qs hos relinquat

neq; locū aliū in quē morte demigret q̄spiā. T. Recte
 tu quidē dicis, uerū hoc ipsum supplicij genus est, si-
 tire quā nihil sit opus. Me. Desipis Tantale, & uti ue-
 rū tibi fatear, non alio potu uideris egere, q̄ ueratro
 mero. Nā diuersum quiddā pateris, ijs quos canes ra-
 biosi momorderint, ut q nō aquā, quāmodū illi, sed si-
 tim borreas. T. Ne ueratrū quidē recusarim bibere
 Menippe, si liceat modo. ME. Bono es aio Tantale,
 certū habēs, nunq̄ fore, ut uel tu, uel reliquorū maniū
 quispiā bibat. Neq; enī fieri potest. Quanq̄ nō oībus
 quemadmodū tibi pœna adiudicata est ut sitiāt, aqua
 illos non expectante.

Tantalus Tantalus Iouis ex Plote nympha filius, & rex Phrygā fuit,
 qui dijs Pelopen filiū epulandū apposuit, ob quod facinus in in-
 fernū a Ioue detrusus hac pœna afficit, ut cū sit vsq; ad mentū
 in lipidissima aqua demersus, & supra nasum arbor redolentis
 bus pomis debeat, siti tamē & fame crucietur. Qui in ibim
 Poma pater Pelopis præsentiā quærit, & idem Semper eget
 liquidis, semper abundat aquis. Pronus, flexus in faciē. Vo-
 la, media pars manus vel pedis cōcaua. Simulatq; vel simulat
 i. statim, tū, postq̄. Lydia regio est minoris asiae, phrygiæ ab
 exortu vicina. Veratrū herba est quæ alio nōse dicitur ellebo-
 rū, eiusq; genera sunt duo, albū & nigrū. & Plinio teste vtrūq;
 cū ad alia multa, tū ad melancholiam remediū est efficax. vnde
 puerbio qui parū animo constat, siue insanit, elleboro opus ha-
 bere dicitur, & elleborū bibere siue elleboro se purgare iubet.

Diuersum Diuersum quiddā etc. de hoc Pli. ca. 2. li. 25. Insanabilis ad
Manes hosce annos fuit rabidi canis morsus paucorū aquæ potuscq; oīs
 afferēs odiū. Manes dicunt aīæ mortuorū & dij inferi.

Menippi ac Mercurij Dial. ME.

At ubi

A T ubinam formosi illi sunt ac formosæ Mer- 5
 curi? Ducito me, docetoq; ut pote recens huc
 profectū hospitē. MER. Haud mihi licet pociū Me
 nippe, quā tu isthuc ipso è loco dextrorsum oculos
 defleete. Illic & Hiacynthus est & Narcissus ille,
 & Nireus, & Achilles, & Tyro, & Helena, & Leda
 breuiter quicqd est ueterū formarū. ME. Equidem
 præter ossa nihil uideo, caluariasq; carnibus denuda
 tas, inter quæ oīa nihil sit omnino discriminis. MER.
 Atqui hæc sunt quæ poetæ cuncti mirantur ac cele
 brant, ossa scilicet quæ tu uideris contēnere. ME.
 At Helenā saltē mihi cōmonstra. Nā ipse quidē haud
 quædā dignoscere. MER. Hæc uidelicet caluaria He
 lena est. ME. Et huius scilicet ossis gratia, mille na
 ues ex uniuerſa Græcia, actō delectu, sunt impletæ,
 tantāq; tū Græcorū, tū barbarorū multitudo cōsfluxit
 tot urbes sunt euerſæ? MER. Caterū Menippe nō
 uidisti mulierē hanc uiuā, quod si fecisses, forsan di
 ceres tu quoq; uitio dandū nō esse p tali muliere diu
 tolerare labores. Alioq si quis flores etiā arefactos

marcidofq; contēpletur, poſteaꝫ coloris decus abiecerint, deformes nimirum uideantur. At iꝑdem, donec florent, coloremq; obtinent, ſunt ſpecioſiſſimi. ME. Proinde illud iā denitror Mercuri, ſi Græci nō mtellexerūt, ſe ſe pro re uſq; adeo monētanea, quæq; tam facile emarceſceret, elaborare. MER. Haud mihi uacat tecū philoſophari, quare delecto loco, ubicūq; uelis, proſterne temet ac recumbe. Mibi iam aliæ ſunt traducendæ umbræ.

- Recens** Recens. i. recēter, nomē ꝑ aduerbio. Vergi. Sole recēs orto. Hiacinthus puer fuit formoſiſſimus ab Apolline adamatus, quē cū ille imprudēs diſco necaſſet, in florē rubrū yēit, q et iā vocat̃ Hiacinthus. Narciffus Cephiffi fluminis ex Lyriope nympha filius fuit admodū formoſus, q cum a multis nymphis amaret & oēs ſupbe contēneret, tandē cū ſe in fonte conſpicuus eſſet, ſua ipſus forma captus contabuit, & in florē purpureū mutatus eſt.
- Achilles** Achilles Pelei & Tetididis nymphæ filius robore & forma præter cæteros græcos inſignis.
- Tyro** Tyro formoſiſſima fuit nympha Salmonei filia ab Enipeo Theſſaliæ fluuio adamata, & a Neptuno cōpreſſa peperit Peliā & Neleū teſte Homero in. 11. Odyſſeæ, & Luciano in Dialog. deorū.
- Leda.** Leda fuit Tyndari regis cōiunx, cū qua Iuppiter in forma cygni concubuit, & illa duo oua ꝑtulit, ex quorū vno nati ſunt Pollux & Helena, ex altero Caſtor & Clytēneſtra.
- Caluaria** Caluaria caput mortui carne nudant̃.
- Deligere** Deligere eſt magis idoneū ad rem agendā ſecernere, ſed eligere refer̃ vel ad noſtrū commodū, vel illius q eligiſ dignitatē, & dicimus ago delectū, & habeo delectū.
- Alioqui** Alioqui ſine n litera ſcribendum eſſe præcipit Caper grām aticus diligentiffimus, & ſignificat interdum aliter, interdum præterea.

Menippi, Amphiloci, Trophoni diſceptatio.

MENIP.

VOs nimirū Trophonie atq; Amphiloche quā ſitis

sitis mortui, tamē haud scio, quonā modo phanis estis
 donati, uatesq; credimini, ac stulti mortales deos esse
 uos arbitrantur. TRO. Quid? an nobis igitur impu-
 tandū si p̄ inscitiam illi de mortuis huiusmodi opinan-
 tur? ME. Atqui non ista fuissent opinati, ni uos, tum
 quum uiueretis, eiusmodi quædā portenta ostentasse-
 tis, tanq̄ futurorū fuissetis præsci, quasiq; prædicere
 potuissetis, si qui p̄contarentur. TRO. Menippe no-
 uerit Amphiloehus hic, ipsi pro sese respondendum
 esse. Cæterū ego heros sum, uaticinorq; si quis ad me
 de scēderit. At tu uidere nunq̄ omnino Lebadia adisse
 neq; enim alioqui ista non crederes. ME. Quid ais?
 Equidē nisi Lebadia fuissē p̄fectus, ac linteis am-
 ctus offam ridicule manu gestans, p̄ angustū aditū in
 specū irrepissem, nequaq̄ fieri potuisset, ut te defun-
 ctū esse cognoscerē p̄inde atq; nos, solāq; præstigia-
 tur a reliquos antecellere. Sed age p̄ ipsam diuinādi ar-
 tem qd tandē est heros? neq; enī intelligo. TRO. Est
 qddā partim ex boīe, partim ex deo compositū. ME.
 Nempe, qd neq; sit hō (quēadmodū audio) neq; deus
 uerū

*uerū pariter utrumq;. Ergo dimidia illa tui ac diuina
pars quo nūc recessit? TR. Reddit oracula Menippe
in Bœotia. ME. Haud intelligo qd dicas Trophonie
nisi qd illud planè uideo, te totum esse mortuum.*

Phanum
Lebadia
Trophonii
antrum

tor fuit, siue a fando, quia dū pontifex max. templū dedicat cer-
ta yba facit. Lebadia oppidum est antiquū in terra Bœotia,
teste Gellio lib. 12. ca. 5. Fuit autē in Lebadia antrū trophonii
ita ab artifice cognominatū qd cōplures oraculi causa subire cō-
sueuerūt sacra stola amicti, placentasq; quas lemuribus & serpē-
tibus occurrētib; obijcerent, gestantes, puerbiallyter de hoīe
vehemēter tristi dicē In trophonij antro vaticinatus est, quia
olim creditū est eū qui in trophonij specum descendisset, postea
numq; ridere, vt elegāter D. Erasmus literatorū phoenix in chi-
liade prima docet. Offa appellat oīs res, quæ in tumore cre-
scit, vnde frustra carnis offas vocamus, Festus Pomp. offam por-
cinam cū cauda offam penitā dicebat. Præstigiatura ars deci-
plendi & eludēdi oculos p incantationē & agilitatē celeritate
aut alio quouis modo. Oraculū responsum. Bœotia regio est
Europæ iuxta Atticam, in ea Thebæ ciuitas fuit non cedens
Athenis claritate.

Offa
Præstigia-
tura
Bœotia.

Charontis ac Menippi Dialogus

CHARON.

Redde nauitū scelestē. ME. Vociferare si qui-
dem isthuc tibi uoluptati est Charon. CHA. Redde
inquam quod pro traiectione debes. ME. Haudquāq;
auferre queas ab eo qui non habeat. CHA. An est
quisq; qui ne obulum quidē habeat? ME. Sit ne alius
quispiā præterea equidē ignoro. Ipse certe nō habeo.
CHA. Atq; præfocabo te p Dite impurissime, ni red-
das.

das. ME. At ego illi so baculo tibi comminua caput.

CHA. Nū ego te tā longo traiectu gratis transuexero?

ME. Mercurius meo noie tibi reddat, ut q me tibi tradiderit.

MER. Belle mecū agatur p Iouē, si qui dē futurū est, ut etiā defunctorū noie psoluā.

CHA. Haud omittā te.

ME. Quin tu igitur hac gratia perge ut facis, nauim trahere: quanq qd nō habeo quinā auferas?

CHA. At tu nesciebas qd tibi fuerit adportandū?

ME. Sciebā quidē, uerū nō erat. Quid igitur?

nū ea gratia erat mihi semp i uita manendū?

CHA. Solus ergo gloriaberis te gratis fuisse transuectum?

ME. Haud gratis, o præclare, si quidē & sentinā exhausi,

& remum arripui, & uectorū omniū unus nō etulau.

Cha. Ista nihil ad nauilū, obulū reddas oportet, neq enim fas est secus fieri.

ME. Proinde tu merursum in uitā reuche.

Cha. Belle dichs, nimirum ut uerbera etiā ab Æaco mihi lucrifaciā.

ME. Ergo molestus ne sis.

Cha. Ostende qd habeas in pera.

ME. Lupinū si uelis, & Hecate cornā.

Cha. Vnde nobis hunc canē adduxisti Mercuri?

tum qualia garriebat

inter

*inter nauigandū ? uectores oēs irridens ac diſterijs
inceſſens, unusq; cantillans, illis plorantibus. MER.
An ignoras Charon, quē uirū tranſuexeris? plane lī
berū, cuiq; nihil omnino curæ ſit. Hic eſt Menippus.
Cha. Atq; ſi unq poſthac te recepero. ME. Si rece-
peris, ō præclare, ne poſſis quidc iterū recipere.*

- Charon.** Charon noctis & herebi filius, tria inferni flumina ſeu palu-
des obſeruare dicif, puta, Acherontē, Stygē, & Cocytū, & an-
imas mortuorū ad pfundū herebi tranſuehūt, quē Verg. in. 6. pul-
chre deſcribit. Porritor has horrēdus aquas & flumina feruat
Terribili ſqualore Charon, cui plurima mēto Canices incul-
ta iacet, ſtant lumina flamma, Sordidus ex humeris nodo depē-
det amiſſus, Ipſe ratem conto ſubigit, veliſq; miniſtras, Et ſer-
ruginia ſubuectat corpora cymba Iam ſenior ſed cruda deo vī-
ridiſq; ſeneſcus. Naulū preciū quod nauæ p vectura ſolaiſ.
Iuue. Furor eſt poſt oīa pdere naulū. Traijcere. i. tranſuehe-
re ſiue transportare. Inde traiectus locus vbi hoīes & res traiſ-
ciuntur, een veer. Hanc quāq; auferre queas ab eo q. Et iā ad
hāc ſententiā ptinet illud adagiū qd' vſurpat Plaut. in aſſnaria:
Nudo detrahare veſtimēta me iubet. Nū ea gratia, quaſi di-
cat nō. Significatio huius monofyllabæ num eſt ſere eadē quæ
an, ſed ſubintelligiſ nō. Teren. in Andria: Vide nū eiſ color
pudoris ſignū vſq; indicat. q. d. nō. Sentina locus eſt in ima na-
ui ad quē ſordes vndiq; deſluit, & aqua ipſa in ima nauī. Vt, ſe-
quēte relatiuo pulchre capiſ. p quippe ſiue vrpote. Quinti. Nec
ignoro igiſ quos tranſeo, nec vtiq; damno, vt q dixerim eſſe in
oībus vtilitatis aliquid. Vctor ſignificat & eū q vehit, & eū q
vehimur. Hecate triformis vmbrarū eſt dea ſic dicta, vel q cen-
tū victimis placeſ, vel q centū annos faciat errare inſepulchro.
Tortell. & pleriq; alij putant eandē eſſe cū Proſerpina, verū
Luſitanus a Proſerpina Hecate in necromantia ſeparat. Per
coenā Hecate vilē & parcā intelligas. Nā vmbræ viſitāt mal-
na & aſpodelo viliffimis herbis, præterea menades piſces, &
triglas in deſitijs eſſe Hecate atq; illi ſacras teſtatur Athenus
li. 7. Nā hi piſciculi viliffimi ſunt, & trigla etiā a ternione dicif
q numerus Hecate ſacer eſt. Ita me docuit vnde cunq; doctiſſi-
mus Eraſmus. Diſteria ſcribit Macrobius oīa quæ facere,
& breuiter, & acute dicunt, ea diſteria appellari.

CRA

Mœrichū diuitē noueras ne Diogenes? illum
inquā supra modū diuitem, illum Corintho
profectum, cui tot erant naues onustæ mercibus, cu-
ius consobrinus Aristetas, quū ipse quoq; diues esset,
Homericum illud in ore solebat habere: Aut me con-
fice tu, aut ego tete. DIOGE. Cuius rei gratia sese
captabant inuicem Crates? CR. Hæreditatis causa,
quum essent æquales, uterq; alterum captabat. Iamq;
testamenta publicauerāt ambo, in quibus Mœrichus
(si prior moreretur) Aristetam omnium rerum sua-
rum dominum relinquebat, Mœrichum uicissim Aria-
stetas, si quidē ipse prior è uita decederet. Hæc igitur
cum essent in tabulis scripta, illi inter sese captabāt,
& alter alterum adulationibus, obsequiisq; superare
contendebat. Porro diuini, haud scio utrum ex astris,
id quod futurum sit coniectantes, an somnijs, quemad-
modum Chaldei faciunt, quū & Pythius ipse, nunc
Aristetam uictorem fore pronuntiabat, nunc Mœri-
chum, ac trutina quidem interim ad hunc, interim ad
illum

illum ppendebat. DIO. Quid igitur tandem euenit?
Nam audire est opere precium Crates. CR. Eodē die
mortui sunt ambo. Cæterū hæreditates ad Eunomiū
ac Thrasyclē deuenerūt, quorū uterq; cognatus illis
erat. Atqui de his nihil prædixerāt diuini futurū, ut
tale quippiā accideret. Etenī quū Sycione Cirrham
uersus nauigarēt, medio in cursu obliquo orto iapige
eo sunt depulsi. DI. Recte factū. At nos cū essemus
in uita, nihil eiusmodi alter de altero cogitabamus.
Neq; enī ego unq̄ optabā, ut moreretur Antisthenes,
quo nimirū baculus illius ad me rediret hæredē (ha-
bebat autē egregie ualidū) quē ipse sibi parauerat olea-
ginū: neq; tu Crates opinor desyderabas, ut me mor-
tuo, in possessionū mearū successionem uenires, puta
doli, ac per æ in qua qdē lupini Chenices inerāt duæ.
CR. Neq; enī mihi quicq; istis rebus erat opus. Imo
ne tibi quidē Diogenes, siquidē quæ ad rē pertinebāt,
quæq; tu Antistheni succedēs accepisti, deinde ego
succedens tibi, ea nimirū multo sunt potiora multoq;
splēdidiora, q̄ uel Persarū imperiū. DI. Quenā sunt
ista

ista quæ dicis? CR. Sapientiã inqñã, frugalitatẽ, ue-
ritatẽ, libertatẽ. DI. Per Iouẽ memini me in istiusmo-
di opum hereditatẽ Antistheni successisse, tibiq; eas
longe etiã maiores reliquisse. CR. Verũ reliq; morta-
les hoc possessionũ genus aspernabantur, neq; quisq;
nos ob spem potiũdæ hereditatis obsequijs captabat,
sed ad aurũ oẽs intendebãt oculos. DIO. Nec iniuria
Neq; enĩ habebant, quo facultates eiusmodi à nobis
traditas acciperent, quippe rimosi iam uitiatq; deli-
tjjs, non aliter q̃ uasa carie putria. Quo fit ut si qñ
quis in illos infundat uel sapientiam, uel libertatem
uel ueritatem, effluat ilico perstilletq; fundo quod im-
missum est continere non ualẽte. Cuiusmodi quiddã
& Danaï filiabus aiunt accidere, dũ in dolium pertu-
sum haustam aquam important. At ijdẽ aurũ dentis-
bus & unguibus, omniq; ut seruabant. CRA. Proinde
nos hic quoq; nostras possidebimus opes. Illi simul-
atq; huc uenerint, obulum duntaxat secum ferent, ac
ne hunc quidem ulterius quàm ad portitorem.

Corinthus vrbs fuit achaizæ in faucibus istius sita. Conso-
brini proprie dicuntur duarũ sororũ filij, sicut patruels duorũ Cõsobrini
fratrum

**Equales
Chaldea**

fratrū filij, q̄ vero ex sorore & fratre progeniti sunt, amicitia vocant. Equales dicunt qui eorundē sunt annorū. Teren. in Adel. Amicū nostrū similem atq; æqualē. Chaldea regio est Afix Arabiæ cōtermina, in qua Babylon ciuitas magna fuit. Chaldei primo siderū obseruatione futura prædicere solebāt, & postea vanitate eorū aucta artibus quibuscūq; & maleficijs scire se oia, & posse profitebant. Pythius vnū est ex cognominis Apollinis a pythone serpente, quē interfecit. Trutina idē est quod statera, Inde trutino & trutinor deponēs. Persius. Atq; exporrecto trutinantur verba labello. Operæ precii. i. fructuosum & vtile. Sic laue. Est operæ precii penitus cognoscere toto Quid faciant agitentq; dic. Sicyon fuit Plinio teste Achaie oppidū. In Sicyone spectatissima quondam Occasionis imago extitit authoris tyssippi. Cyrrha teste Strabone in. ix. Vrbs est vetusta sub cirphii Pernaſsi rupē ad mare locata, e regione Sicyonis posita, ab qua incipit ad Delphos ascensio, ibi est antrū cyrrheſi phebii oraculo celeberrimum.

**Pythius
Trutina**

Sicyon

Cyrrha

**Iapix
Lupinus**

Iapix ventus est occidentalis, quē Gel. caurū siue corum esse putat. Lupinus legumē est teste Plin. Homini & quadrupedum generi vngulas habenti cōmune, & vt homini in cibo sit aqua macerata, & circūagitur quotidie cū sole horasq; agricolis etiā nubilo demonstrat. Chenix est cibi diurni mensura, vnde Pitagoræ dictū est chœnici ne infidias, quo admonemur ne de victu in crastinū simus solliciti. Rimosi. i. pleni rimarū oia effudētes, hic Parmeno Terentianus dixit de se plenus rimarū sum, sunt autē rimæ hiatus angustiores & fissuræ in re q̄ rūpi incipit, Inde rimari inquirere. Danaus beli prisci filius ex pluribus coniugibus quinquaginta filias habuit, quæ cum quinquaginta filijs Egip̄ti fratris Danai nupsissent eos oēs vna nocte interfecerunt præter Hypmestrā quæ Lino viro suo percutit, ob quod nephas hac poena fingunt apud inferos dānatæ Danaides, vt assidue in vrnis fundo carentibus haurire aquā cogant. Portitorē. i. Charontē. Portitor enī dicif q̄ vehit homines de tittore ad litus, vel de naui ad litus. Abusiue etiā q̄ portatur Portitor. dicif sicut vector teste Sernio.

Portitor

Nirei & Thersitæ NIR.

Ecce deniq; uel Menippus hic tudex erit, uter nostrum sit formosior. Dic Menippe, an nō tibi uideor forma præstantior? ME. Imo quāuis sitis, prius arbitror indicandum. Nam hoc opinor scito est opus.

opus. NIR. Nireus ac Thersites. ME. Vter Nireus,
 uter Thersites? nondū enim uel hoc satis liquet. TH.
 Iam unū hoc uinco, q̄ tibi sum similis, neq̄ tantope-
 re me præcellis, quātopere te cæcus ille Homerus ex-
 tulit, unū oīm formosissimū appellans. Quin ego fa-
 stigiato uertice rarisq̄ & impexis capillis ille, nihilo
 te inferior uisus sum arbitro. Iam uero tēpus est, uti
 pronuncies Menippe, utrū altero formosior ē existi-
 mes. NIR. Mirū ni me Aglaia Charopeq̄ prognatū
 qui uir pulcherrimus unus oībus ē graijs priameta
 ad Pergama ueni. ME. Atqui non itē sub terrā opi-
 nor pulcherrimus uenisti, quippe q̄ reliquis quidē of-
 sibus, alijs appareas assimilis, porro caluaria hoc uno
 insigni à Thersite caluaria dignosci possit q̄ tua de-
 licata est ac mollicula. Quandoquidē isthuc habes ef-
 fœminatū ac neutiquam uiro decorū. NIR. Attamē
 Homerum percontare qua specie tum fuerim quum
 inter Græcorū copias militarē. ME. Tu quidē som-
 nia mihi narras. At ego ea specto quæ uideo, quæq̄
 tibi adsunt in præsentia. Caterum ista norunt, qui

*id temporis uiuebant. NIR. Quid igitur tandem. An
non ego hic formosior Menippe? ME. Neq; tu neq;
quisquam alius formosus hoc loco. Stquidem apud
inferos æqualitas est, paresq; sunt omnes. THER.*

Mihi quidem uel hoc sat est.

Nireus . Nireus erat oim Græcorū qui ad Troiam nauigauerūt spe-
T herites. ciosissimus, infra tamen Achillē, sed erat imbellis Therites
teste Homero in. 2. iliados fuit foedissimus oim q ad Troiā na-
uigauerūt, altero oculo strabone, altero pede claudō, angustissi-
mis humeris, & ad pectus vsq; cōtractis, vertice acuminato, rā-
ro capillitio. Opus est scito. i. scire, participiū pręteriti tpi
ablatiui casus elegāter pro infinitiui iungit his nobis opus &
vltus. Homerus fuit oim Poetarū clarissimus atq; adeo paup

Homerus vltus in nobis ægritudine amissis, nō esset illi vnde sumptus pu-
ero a quo ducere ē impenderet, cuius patrie fuerit maxime dis-
sensum est, vñ teste Gellio septē vrbes certāt de stirpe insignis
Homeri. Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamis, Chios, Aro-
gos, Athenæ. In Chio autē insula decessit & sepultus est, vt in
Chio Gelliū notauit Iacobus Bononiensis homo impense doctus.

Somnium. Somniū est quod in somnis videre videmur, vñ puerbiali-
ter somniū & somnia rē futiē, huanē, & nihili dicimus. Terē.
in A delph. de argēto somniū. Id tēporis. i. eo tpe, venustissi-
me enī sic vtimur id tēporis p. eo tēpore. Gelli. Si libri copia
fuiſſet id tēporis, Cice. Ad me vētuſos eſſe id tpi sprēdixerā.

Diogenis ac Mausoli. Dlog.

O He tu Car, quare tandem insolens es tibiq;
places, ac dignum te credis, qui unus nobis omnibus
anteponare? Mau. Primum regni noīe ō tu Siopen-
sis, quippe qui Carie imperauerim uniuersę prate-
rea Lydię quoq; gentibus aliquot. Tum autem & in
sulas nonnullas subegerim. Miletū usq; peruenerim
plarisq;

plerisq; Ionie partibus uastatis. Ad hæc formosus:
eram ac procerus, ac bellicis in rebus præualidus. Po-
stremo quod est oïm maximū, in Halicarnasso monu-
mentum erectū habeo singulari magnitudine, quantū
uidelicet defunctorū alius nemo possidet, neq; part
etiā pulchritudine cōditū, uiris uidelicet atq; eqs, pul-
cherrimo è saxo uiuam formā absolutissimo artificio
expressis, adeo ut uel phanū aliquod simile haud fact
le quis inueniat. Nū iniuria tibi uideor has ob res mi-
hi placere atq; efferrī? Dio. Num ob imperiū ais, ob
formā atq; ob sepulchri molem? Mau. Per Iouem ob
hæc inquā. Dio. Atqui ò formose Mausole neq; ui-
res iā illæ, neq; forma tibi iam adest. Adeo ut si quē
arbitrū de formæ præcellētia delegerimus, haud qua-
tū dicere potis sit, quamobrē tua caluaria mea sit an-
teferenda, siquidē utrāq; pariter, tū calua, tum nuda,
utriq; dentes pariter ostendimus, pariter oculis or-
bati sumus, pariter naribus simis ac sursum hiantis-
bus deformati. Cæterū sepulchrū, ac saxa illa preci-
osa Halicarnasseis forsitan iactare licebit, et hosti-

tibus gloria causa ostentare tanq̃ qui magnificam
 quandam apud se structuram habeant, uerũ qđ hinc
 cōmoditatis ad te redeat uir egregie nequaquã uideo,
 nisi forsan illud commodum uocas quod plus oneris
 atq; nos sustines sub tam ingentibus saxis pressus ac
 laborans. Mau. Ita ne nihil illa mihi conducunt oĩa?
 pianeq; pares erunt Mausolus ac Diogenes? DIO.
 Imo haud pares inquam uir. clarissime. Nam Mausolus
 discruciabitur quoties earũ rerũ in mentẽ ueniet
 quibus in uita florere consuevit. At Diogenes inter
 rim eum ridebit. Atq; ille quidẽ de suo illo monumen
 to quod est in Halicarnasso memorabit, ab uxore Ar
 temisia, atq; sorore parato, contra Dionesge ne id
 quidẽ suo de corpore nouit nunqđ habeat sepulchrũ
 Neq; enĩ illi res ea curæ est, uerũ apud uiros excelsi
 lentissimos sui memoriã famãq; reliquit, ut qui uitã
 peregerit uiro dignam tuo monumento Carũ abiecit.

Etissime, celsiorem ac tutiorem in loco substructam

Caria
 Car

Caria regio est minoris Asiae inter Lyciam & Ioniam, inde
 Car caros aliqđ de caria, cuius foemininũ est caetera teste Ra
 phaele Regio in. 4. metamor. Ouidij. In Caria regnauit Mau
 solus, quẽ vxor ita amasse dicitur, ut cineres eius cũ odoribus
 mixtos biberit. Sepulchrũ præterea ædificauerit tam egregijs
 ope

operibus vt inter septē orbis miracula cōputetur quod Māso
leū nuncupatur. Sinope es, vrbs fuit Cappadocię, & patria
Diogenis, vtdocet Pomponius. Ionia regio est in extremi-
tate minoris Asię, media inter Cariā & Acoliā, cuius regio Sinope
nis Miletus vrbs caput est. Halicarnassus metropolis est Ca-
rię regionis, in qua nobile Mausoleū extat. Quoties & to-
ties sine n scribi Caper grāmaticus pręcipit. Earum rerum
in mentem venit, sane q̄ eleganter dicitur, & subauditur re-
cordatio, qualitas, status, memoria, aut aliquid simile vt vult
Valla. Cicero. Cum illius dici mihi in mentem venit, dicimus
etiā, In mentem venit de illa re. Haicar-
nassus.

V Symili ac Polystrati. SY.

Enisti tandem & tu Polystrate ad nos, quum
annos uixeris haud multo pauciores centum opinor
PO. Nonaginta octo Symile. SY. Sed quum triginta
istos annos egisti, quibus mihi fueras superstes?
Nam ipse perij te ferme septuagenario. PO. Quam
suauissime profecto, etiam si hoc mirū tibi uidebitur.
SY. Mirum uero, si quidē tibi primum seni, deinde in-
ualido, postremo etiam orbo quicq̄ poterat esse in ui-
ta suaue. PO. Principio nihil erat quod non possem,
pręterea pueri formosi complures aderant, tum mu-
lieres nitidissimę, unguenta, uinum nire fragrans,
postremo mensę uel siculis illis lautiores. SY. No-
ua narras, nam ego te planē sordidum ac parcissimū
esse sciebam. PO. Atqui uir pręclare, ex alienis ar-
tis opes mihi subscatebant, tum diluculo protinus.

Œ plurimi mortales ad fores meas uētibant, simulq;
ex omni rerū genere quæ terrarū ubiuis pulcherrime
reperiuntur, munera deportabantur. Sy. Nū me de-
functo regnum gessisti? PO. Minime, uerū amantes
habebam innumeros. Sy. Non possum non ridere. Tu
ne amantes, tantus natu quū esses, uixq; tibi dētes su-
peressent quatuor? PO. Habebam per Iouē equidem
optimates ciuitatis. Quamq; essem tū senex, tum cal-
uus sicuti uides, præterea lippiēs etiā ac senio cacu-
tiens, postremo naribus muccosis, tñ cupidissime mi-
hi inseruiebant adeo ut is felix uideretur, quēcumq;
uel aspexissem modo. Sy. Nū tu quoq; quemadmodū
Phaon ille, Venerem aliquam è Chio transuexisti,
ut ob id optanti tibi illa dederit, rursum ad iuuentam
redire, ac denuo formosum atq; amabilem fieri? Po.
Haud quāq;. Quin magis quū talis essem, qualē dixi,
tamen supra modum adamabar. Sy. Ænigmata nar-
ras. PO. Atqui notissimus est hic amor, quā uulgo
sit frequens, nempe erga senes orbos ac diuites. Sy.
Nunc tua forma unde tibi profecta fue rit, intelligo

uir egregie, nimirū ab aurea illa Venere. PO. Verū
 tamē nō parū multas cōmoditates ab amantibus tulī
 Symile, propemodū etiam adoratus ab illis. Porro se
 pius etiā quasi procax illis illudebam, excludēs inter
 dum nonnullos eorū. Interim illi inter sese decerta
 bant & in ambiendis primis apud me partibus, alium
 alius anteire nitebatur. Sy. Sed age de facultatibus
 tuis quid tandē statueras? PO. Palam quidē affirma
 bam: me unumquēq; illorū relicturū hāredem. Idque
 illi cū crederent futurū, certatim se quisq; obsequen
 tiorē atq; adulantiorē præbebat. Cæterū alteras il
 las ueras tabulas, quas apud me seruauerā, reliqui, in
 quibus oēs illos plorare iussi. Sym. At postremæ illæ
 tabulæ, quæ promūciabant hāredē? Num ē cognatis
 quēpiam? Po. Nō per Iouē, Imò nouitiū quendam ex
 formosis illis adolescentulis natione Phrygem. SY.
 Quot annos natum Polystrate? Po. Viginti ferme.
 Sy. Iā intelligo qbus obsequijs ille te demeruerit. Po.
 Attamē multo illis dignior, q scriberetur hāres, etiā
 si barbarus erat ac pditus. Quē iam ipsi etiā optima

*tes colunt captantq̃. Is igitur mihi extitit hæres.
Iâq̃ inter patricios numeratur. subraſo mento bar-
baroq̃ cultu ac lingua. Quin cū Codro generoſiorē
Nireo formoſiorē, Vlyſſe prudentiorē eſſe predicāt
Sy. Non laboro uel totius Græciæ ſit imperator, ſi
libet modo ne illi potiantur hæreditate.*

**Sicula
menſa**

¶ Sicula menſa prælauta atq̃ opipera dicebat, vnde Plato de
rep. lib. 3. ſyracuſanā amice menſam & ſiculā in obſonijs vari-
etate nō videris approbare, vt D. Eraſmus cēturia. 2. chiliaz-
dis. 2. Natu. i. natiuitate & ætate, abſtius ſolus in vſu eſt teſte

**Muccus
Phaon**

Serulo. Muccus eſt nariū immūdicies, inde mucoſus mucco
plenus & obſitus. Phaon traiiciēdis viatoribus de ripa in ri-
pam viſtū ſibi queritauit, cūq̃ ſemel Venerē nulla pmiſſa mer-
cede tranſuexiſſet ignorās quod dea eſſet ab ea alabaſtrū vno
guſto plenā mercedis loco accepit, quo cū ſe punxiſſet formo-
ſiſſimus oīm mortaliū apparuit, atq̃ a Sapho poetria celebra-
tima adamatus, poſt tanq̃ mœchus interfectus eſt Chios inſu-
la eſt in mari ægeio leſho vicina, quæ paruo freto ab Aſia di-
uidit.

**Chios
Procax**

Procax, i. proteruus & cōtumelioſus. Procari veteres
petere dicebant, vnde procax impudens in petēdo & laſciuius
ſue libidinofus, & q̃a impudicæ mulieres ne verbis quidē tur-
pibus & mordacibus abſtinēt. Procacia contumelia dicit̃ &
procax cōtumelioſus & proteruus. Phryx gis vir ex Phry-
gia. Eſt autē Phrygia regio minoris Aſie, & in ea eſt Tꝛoia

Phryx

Demereor

phrygia, cuius caput Ilium fuit olim regia Priami. Fœmina
vero dicit̃ phrygia. Virg. O veræ phrygiæ. Demeruerit,
deuinxerit, & de te bene merēdo obligauerit, nā demereri eſt
meritis obligare. Quinti. Vt pleniori obſego demererer amā-
tiſſimos mei. Nec capiſ demereri p malefacere, vt vulgus pu-
tat, ſed cōmererint mala, meremur bona, vt vult Dona. Per-
ditus dicit̃ q̃ in omne ſcelus eſt traditus teſte Valla. Nam p in-
cōpoſitione aliqñ capiſ in malū. Iuue. Sary. 8. Libera ſi denſ
populo ſuffragra quis tā Perditus vt dubitet Senecā præferre
Neroni. Inter patricios, Patricij dicunt̃ pgenies ſenatorum
q̃ patres, vel ab ætate, vel a curæ ſimilitudine appellabantur.

Perditus

Plebei autē patricijs opponebant. Codrus Athenienſiū dux
cū bellū eſſet cū Laconibus, extaretq̃ oraculū illos poſſe vin-
cere, quorū dux in bello caderet, ſumpta humili veſte iuxta ho-
ſtilia caſtra iurgio hoſtes ſic laceſſiuit, vt incognitus necaretur
hæc Serui, vnde hoſtes cognito Codri corpore p annulū quē
geſtabat, ſue prælio diſceſſerunt. Hinc cū quēpiam generoſiſſi

Codrus

num significare volumus, dicimus Codro generosior.

14

Veneris & Cupidinis. VE.

Quid tandē in causa est Cupido, ut quā reli-
quos deos oīs adortus expugnaris, Iouem ipsum, Ne-
ptunum, Apollinē, Iunonē, me deniq; matrem, ab una
Mimerua temperes, utq; aduersus hanc nec ullū ha-
beat incendiū tua fax, & iaculis uacua sit pharetra,
tum & ipse arcu carcās, neq; iaculari noris? CVP.
Equidē hanc metuo mater, est enī formidabilis trucu-
lentoq; aspectu, ac ferocitate quadā supra modū ui-
rili. Proinde si qñ tenso arcu petam illā, galeæ cristā
quatiens, expauescit, moxq; formidine tremere occi-
pio, sic ut arma mihi ē manibus excidant. VE. Atqui
Mars an nō erat hac formidabilior? Et hunc tñ su-
peratū exarmasti. Cu. Imo ille cupide me recipit, atq;
ultra etiā inuitat. Verū Mimerua semp adactis su-
percilijs obseruat. Quin aliquñ temere ad illā aduola-
ui facē propius admouens. At illa, siquidē ad me ac-
cesseris inquit, per parentē Iouē quouis modo te cōse-
cero, aut lancea te transfigam, aut pedibus arreptū
in tartara dabo præcipitem, aut ipsa te discerpam
pluris

plurima itē id genus cōminabatur. Ad hæc acribus
obtuetur oculis, postremo & in pectore faciē quam
dam gestat horrendā uiperis capillorū uice comatam
Hanc nimirū maximopere formido. Territat enī me
fugioq; quoties eam aspicio. VE. Esto sane Miner-
uā metuis ut ais, atq; huius gestamē gorgona refor-
midas, idq; cū Iouis ipsius fulmē nō formidaueris. Cæ-
terū Musæ quā ob causam abs te nō feriuntur, atq;
à tuis taculis tutæ agunt? Nū et hæ cristas quatiant
aut gorgonas prætedunt? Cu. Has qdē reuereor ma-
ter. Sunt enī uultu pudico ac reuerēdo, præterea sp̃
aliquo tenētur studio, sp̃ cantionibus aīm intentū ge-
runt. Quin ipse etiā non raro illis assisto, carminis
suauitate delinitus. VE. Esto nec has adoriris, pro-
pterea q̃ sint reuerēdæ, at Dianā qua tandē gratia
non uulneras? CV. Vt breuiter dicā, hanc ne depre-
bendere quidē usq̃ sum potis quippe ppetuo p̃mon-
tes fugitantē. Ad hæc alterius cuiusdā sui cupidi-
nis illa tenetur cupidine. VE. Cuius ð gnate? Cu. Nē-
pe uenatu ceruorū & hinnulorū, quos insectatur ut
capiat

capiat, ac iaculo figat. Ac prorsum tota rerū huius-
modi studio tenetur. Tametsi frat̃ eius, qui nimirū
arcu ualet, & ipse feritq; eminus. VE. Teneo gnate
eum saepenumero sagitta uulnerasti.

Cupido Martis & Veneris fuit filius, quē delusi veteres In- Cupido
gentis potētiae amoris esse deū voluerūt. Pingebatur puer im-
berbis, cæcus, ala: us, facem gestans & sagittas, quarū vna cus-
pide aurata vulneratos ad amorē, altera plūbea ad odiū impel-
lit, quorū oīm rationē pulcherrimis versibus Pius pontifex &
Marullus ingeniosissime cōplexi sunt. Iuppiter, Iuno, Nep- Iuppiter
tunus, & Pluto Saturni & opis filij fuerūt. Verū Iuppiter Iu-
nonē fororē suā eodē secū partu æditā vxorē duxerat, & cum
Plutone Neptunoq; fratribus regnū partitus, olympū sibi refer-
uans habitauit, q̃ insignis stupris & adulterijs fuerit, nō ipse tan-
tū sed & reliqua gentiliū decorū caterua poetarū carmina pso-
nant, & numerosa ex varijs mulieribus suscepta soboles docet.

Apollo Iouis & Latonæ filius a poetis dicitur medicinæ ar- Apollo
tis repertor, diuinitatis deus, & musarū præsēs. Minerua fa- Minerua
pientiae dea, & omniū bonarū artium inuentrix appellatur. Hæc
dicunt poetæ Iouis filiā sine matre, ita q̃ cū Iuppiter videret
Iunonē vxorē suam nō ferentē liberos, percusso capite armatā
Mineruā emisit. Ouid. in. 3. Fast. An quia de capitis fertur si-
ne matre paterni Vertice cū clypeo profluuisse suo. Eadē diciē
belli inuentrix & princeps, hanc toruā oculis, & armis insignē
longāq; hastā cum cristallino clypeo in quo erat caput M edæ
sæ ferre dicunt poetæ. De qua re talem fingunt poetæ fabulam
Medusa vna gorgonū cū a Neptuno in templo Mineruæ stu-
prata esset, irata dea ne tantū crimē inulū maneret, crines eius
quibus Neptuno placuerat, in angues vertit, deditq; vt eā aspi-
cientes in saxa verterētur. Hanc postea Perseus, Iouis Dana-
esq; filius, acceptis talaribus & falcato ense Mercurij, itē scuto
Palladis, Medusam vnico ictu interemit. Vnde Pallas vt ter-
ribilior hostibus videretur, Gorgonis caput in suo clypeo ge-
stauit. Ouid. Gorgoniū crinē turpes mutauit in hydros, Nunc
quoq; vt attonitos formidine terreat hostes Pectore in aduer-
so, quos fecit sustinet angues. Pharetra theca sagittarū. Inde
Cupido pharetratus diciť. Supercilijs. Ciliū est superius oculi
operimentū. Inde superciliū infima pars frōtis quæ præminet
oculo, & quonia illo multis modis animū indicamus, ponit pro
grauitate, & etiā superbia. Minerua ergo supercilijs adductis. i.
constrictis, quod irati faciūt, obseruat. i. notat & custodit at-
tentissime ne amoris iaculo se feriam. Temere aduerbiū est Temere
qua

qualitatis, significans stulte, inconsiderate, sine fine causa. Seneca in octa. Nihil in propinquos temere cōstitui decet, Qui post Ciceronē nati sunt temere pro fere acceperūt, teste Valla.

Tartarus

Tartarus proprie est locus infimus infernorum. Musæ vt dicit Hesiodus ex Ioue & Mnemosine hoc est memoria natæ sunt, & sunt nouæ quarū nōla & inuēta sic pcurrit. Verg. Clīo historias inuenit. Melpomē tragoedias. Thalia comœdias, Euterpe tybias, Terpsichore psalteriū, Erato geometriā, Calliope literas, Vrania astrologiā, Polymnia rhetoricā. Diana Iouis filia ex Latona eodē partu cū Apolline nata dicif, q̄ virginitatis studio, hoīm cōsortia fugiens syluas incolebat venationi intenta, quare cū arcu & pharetra illā incessisse scribunt poetæ. Verg. Illa pharetrā fert humero. Plurima id genus sane q̄ eleganter p̄ eius generis plurima dicimus, & oē genus p̄ oīs generis, vnde Gel. scripsit Aristot. libros esse elegantiarū. Omne genus refer ros. Tametfi fratrem eius subaudi ferio iaculis amoris, est enim apoliopifis.

Tametfi

Martis ac Mercurij. Mars

A Vdisti in Mercuri cuiusmodi nobis minatus sit Iuppiter, q̄ superba? quāq; dictū absurda? Ego, inquit, si uoluerō, catenam ex æthere demittam, unde si uos suspensi me ui detrahere conemini luseritis operam. Nunq̄ enim me deorsum trahetis. Contra, ego si uos uelim in altū attrahere, nō uos modo uerū etiā tū terrā ipsam, tū mare pariter subuectum in sublime sustulero. Ad hæc alia p̄ multa quæ tu quoq; audisti, At ego siquidē cū uno quolibet singulatim cōferatur ita præstantiorē eum esse, uiribusq; superiorē, haud quāq; negauerim, uerū unū tā multis pariter i tantū antecellere, ut eū ne pōdere qdē uincere queamus etiā
si ter

*ſi terrā ac mare nobis adiūxerimus id neutiq̃ credide-
 ri. Me. Bona uerba Mars. Neq̃ ei ſat tutū eſt iſta lo-
 q̃, ne qd forte mali nobis hæc petulātia cōcilliet. Ma.
 An uero credis apud quēlibet hæc dicturum me? Imo
 apud te ſolū id audeo, quē linguæ cōtinentis eſſe ſcie-
 bā. Sed quod mihi maxie ridiculū uidebatur, tū quum
 hæc minitantē audirē, haud quēdā apud te reticere, ete-
 nim meminerā, quū nō ita multo ante Neptunus, Iu-
 no, ac Pallas, mota aduerſus eū ſeditiōe machinaren-
 tur cōprehenſum illū in uincula cōiungere, quātōpere
 formidarit, utq̃ in oēm ſpecie ſeſe uerterit. Idq̃ cū
 tres dūtaxat eſſent dij. Quod ni Thetis miſericordia
 cōmota, Briareū Centimanū illi auxiliatū accerſuiſ-
 ſet, ipſo pariter cū fulmine ac tonitru uinctus erat.
 Hæc reputanti mihi ridere libebat eius magniloquē-
 tiam, iactantiāq̃. Mer. Tace, Bona uerba. Neq̃ enim
 tutum eſt iſta uel tibi dicere, uel audire mihi.*

*¶ Mars belli deus, Iunonis fuit filius abſq̃ patre, ut ſcribit Mars
 Quid. i Faſt. Nā Iuno cōmota q̃ Iuppiter abſq̃ muliere Mi-
 nerū obcuſſo capite emiſſiſſet ad oceanū perrexerit cōſiliū ſump-
 tura quo pacto & ipſa ſine viro cōcipere poſſet, ſed in itinere
 cū deſediſſet laſſa a dea flora vxore zephiri eſt edocta in cam-
 pis olenijs florē eſſe q̃ tacto repēte cōciperet, id poſtq̃ feciſſet
 Martē cōcepit, et peperit, hic deus tā diſtus atq̃ cruētus iter alias
 multas*

Contra

multas Venerē adamauit, & Cupidinē genuit. Luseritis operam hoc est inaniter laborabitis, Teren. in Phor. In illis opera luditur, hoc est perditur & frustra, & est puerbialis locutio in laborantē inaniter. Contra. I. ediuerso e contrario. Et est aduerbiū. Virg. in. 1. zneid. Sic Venus & Veneris contra sic filius orsus. Aliqñ etiā cōtra aduerbialiter capitur & significat ex opposito, ecōtra putant doctiores latine nō dici. Briareus fuit Titanis & Terræ filius fraterq; Conti & Gygis ceastimanus Iouisq; amicus, de quo Theodosius talem fabulā refert, q̃ commoti dij aduersus Iouē Iuno pura & Neptunus vna cū Pallade in domo Nerei patris Thetidis deliberauerūt cāthenā facere & dormienti Ioui iniicere, quod Thetis Nerei filia & mater Achillis cōlū ascendēs Ioui retulit, & secū Briareum Ioui auxiliatū adduxit, quē cū vidissent coniurari, eo q̃ fortissimus aestimaretur, confestim a corpis destitere, & sic de sensus est Iuppiter. Latini autē poetæ scribūt Briarēū Iouis & deorū hostē infestissimū fuisse, eumq; in foribus inferni excubias agere, vt scribit Verg. in. 6.

Briareus

Mercurij & Maia.

MER.

Est uero mater deus quisq̃ in cōlo me miserior
M.A. Caue ne quid istiusmodi dixeris Mercuri. Me.
Quid nō dicam? q̃ quidē tantū negociorū solus sustineam, q̃bus delassor in tam multa ministeria distractus? Nā mane protinus surgendū est mihi, statimq; uerrendū cōnaculū, ubi dij cōpotant. Tū ubi curiam in qua consultant undiq; strauero, ac singula ita ut oportet cōposuero, Ioui necessum est assistere, ac p̃ferendis illius mandatis toto die sursum ac deorsum curitare, insup cū redeo, puluerulētus adhuc, Ambrosiā apponere cogor. Porro priusq̃ nouitius iste pocilla

cillator aduenisset, ego neclat etiam ministrabam. 17

Quodq; est oim indignissimū, soli oim ne noctu quidem agere quietem licet, uerum id quoq; temporis necesse habeo defunctorum animas ad Plutonium deducere, manumq; gregi me ducem præbere, tum autem & tribunalibus assistere. Neq; enim mihi sufficiebant scilicet diurna negocia, dū uersor in palestris, dū in concionibus preconis uices ago, dum oratores instruo, ni hæc quoq; prouincia accedat, ut simul etiā umbrarū res disponam. Atqui Leda filij alternis inter ipsos uicibus apud superos atq; inferos agitant, mihi necesse est quotidie, tum hoc, tum illud pariter agere. Deinde duo illi Alcmena & Semele miseris prognati mulieribus, ociosi in cōuiujs accumbunt, at ego Maia Atlantide progenitus illis ministro scilicet. Quin nūc cū recens Sidone à Cadmi filia reuersus essem. Nam ad hanc me legarat uisum qd ageret puella, priusq; respirassem, & adhuc anhelum de uia rursum ad Argos emandauit uisurū, qui cū Danae ageretur, Rursum inde in Bœotiā profectus inquit

C obiter

abiter Antiopeam uisito, adeo ut planè iam pariturū
 me negarim. q̄ si mihi licuisset, lubens profecto fe-
 cissem, id quod solent ij qui in terris duram seruiunt
 seruitutē. MAIA. Miffa fac ista gnate. Decet enim
 per omnia morem gerere patri, cum sis iuuenis. At
 nunc quo iussus es Argos contende. Deinde in Bœo-
 tiam, ne si cessaris fuerisq̄ lentior, plagas etiam aue-
 feras, Nam iracundi sunt qui amant.

Maia

¶ Maia Atlantis ex Pleione coniuge filia Ioui cōcubuit atq̄
 ex eo peperit Mercuriū, quē Iuno præ oībus pellicū filijs ada-
 mauit, ita ut Mercuriū mox natū suis vberibus lactauerit, sicq̄
 diuino lacte perfusus (licet ex mortali natus) immortalis tamē
 effectus est, dictusq̄ est Mercurius deus facundiz, mercatorū,
 palestræ, furū, nunciūq̄ & interpres deorū, galero tegit, alata
 fert talaria, & virgā caduceā qua aīas (ut scribit Vergilius)
 Ille euocat orco pallentes, alias sub tristia tartara mittit.

Protinus

Protinus per i aduerbium est temporale, id est, statim.

Protenus

Protenus per e aduerbium locale, id est, porro, tenuis, au-
 thor est Caper grāmaticus.

Cœnaculū.

Cœnaculū locus appellat̄ ubi cœnamus, ut author est Varo,
 sed postq̄ in superiori parte cœnare cœperunt, superioris
 domus vniuersa cœnacula dicta sunt. Et cœnatio locus in ima
 ædiū parte ad cœnā sumendā. Ambrosiam pro deorū cibo et
 vnguento vsurpāt Poetæ, nec temere, q̄ ambrosios græce di-
 citur immortalis. Martia. Iuppiter ambrosia satur est & ne-
 cessare viuit. i. de necessitate. Apulei. in. 6. Tunc poculū necessaris qd̄
 vinum deorum est. Et capitur etiam ambrosia pro herba quæ
 alio nomine artemisia dicitur.

Ganimedes

Nunciū pocillator. i. Ganimedes, Fuit antē Ganimedes
 Trois regis Dardanorū filius, & ob admirandā pulchritudinē
 a Ioue in forma aquilæ raptus, quē Iuppiter pincernā suā fecit
 amōia Hebe Iunonis filia, eo q̄ dū Ioui apud æthiōpas comē-
 santi ministraret, cadens corporis sui obscena oībus superis
 monstrauit.

Palestra

Palastra dicitur a nostris luctatio. Vergilius. **Corpora** agresti nudant praedura palastra. Capitur etiam pro loco ubi exercebantur palastritae. In concionibus, concionem tria significare docet Aulus Gellius, locum Suggestumque unde verba fierent. Item significare coetum populi assistentis. Item orationem ipsam quae ad populum dicitur. In concionibus, hoc est, in conuentu & congregatione multorum. Mercurius preconis vices agit, dum Iouis & maiorum mandata populo ore nunciat. Ledae filij Castor & Pollux. Cum Castor in pugna aduersus Athenienses cecidisset, Pollux suam immortalitatem cum illo communicauit, & impetrauit a Ioue ut alternatim viuerent. Vergi. in. 6. Si fratrem Pollux alterna morte redemit. Duo illi Alcmena & c. id est, Hercules & Bacchus, Nam Hercules fuit Iouis Alcmenae filius, Bacchus vero Iouis ex Semele Cadmi filia.

Sidon oppidum est Phoeniciae regionis, & apud Sidonem Sidon & Tyrum Cadmum cum Phoenice regnasse scribit Eusebius. Cadmi filiae quatuor fuere Semele, Agaue, Autonoe, & Ino: cum Semele Iouem concubuisse vulgatum est.

Danae Acrisij Argiuorum regis filia a patre in quadam tur. Danae ri conclusa fuit, ob id quod in responsis habuit se manu eius qui ex filia nasceretur moriturum, ad hanc Iuppiter (cum alia non pateret via) in aureum imbrem ex tegulis per impluuium in gremium eius se cadere permisit, quae ex eo compressu Perseum genuit.

Argos nomen est vnius regiunculae in Graecia, unde Graeci Argos Argui dicti sunt, fuit & nomen aliquot oppidorum Graeciae, & est in singulari neutri generis, in plurali vero masculini.

Obiter aduerbium est & significat in transcurso transseunter, & quod vulgo dicis incidenter quasi praeter propositum, dis. Obiter etio composita ab ob & iter.

Antiope Lyci thebarum regis vxor fuit Asopi filia, vel vt alij volunt, Nyctei, hanc Iuppiter in satyrum conuersus grauidam fecit, quae Zetum & Amphionem ex eo compressu peperit. Antiope

VENERIS & CVPIDINIS V E N V S.

C 2 Cupido

CVpido gnate? uide quæ facis flagitia. Nō iam
de his loquor, quæ te impulsore mortales in
terra uel in se quisq;, uel inuicē alij in alios faciunt,
uerū de his ago, quæ apud superos quoq; designas, q
quidē Iouem ipsum cogis uarias assumere formas, in
quodcunq; tibi pro tempore uisum fuerit, eū uertens
Tum Lunam è cœlo deuocas. Quin & Solem aliquo
ties cōpellis lentum apud Clymenē cessare aurigādī
muneris oblitum. Nam quicquid iniuriæ in me matrē
etiam cōmittis, audacter ac tanq̃ tuto facis. Verū tu
quidē ò deorum oīm confidentissime, Rheam insuper
ipsam iam anū, præterea deorū tam multorū parens
tem, eo perpulisti, ut Pusionem adamet, atq; in Phry
gium illū adolescentulum depereat, ac tua iā opera
insanit, iunctisq; leonibus, adhibitis itē Corybanti
bus, quippe qui & ipsi furore quodā sint afflati, per
Idā montē sursum ac deorsum oberrat, ipsa quidē at
tis amore eiulans. Cæterum Corybantū alius suum
ipse penem ense defecat, alius demissa coma per mon
tes fertur insanus, alius cornu canit, alius tympano
tonat

tonat, alius cymbalo perstrepat, breuiter ois undique
 q; Ida tumultus, atq; insania plena est. Proinde cum
 Ea timeo. Metuo ne tale quid accidat, quandoquidē
 te produci, malū ingēs, ut si quando resipiscat Rhea
 uel potius si pergat insanire, Corybantibus imperet,
 ut te correptū discerpant, aut leonibus obiciāt. Hic
 me sollicitat metus, q; uideā tibi periculū imminere.
 C. Ociofo aīo esto mater, siquidē leonibus etiā ipsis
 iā familiaris sum factus, ita ut saepenumero cōscen-
 sis eorū tergis, prehensaq; iuba, equitis ritu insidens
 illos agitē. At uero illi interim mihi caudis adblandi-
 untur, ac manū ori insertā receptāt, lambuntq;, dein
 de mihi reddūt innocuā. Porrò Rheæ ipsi qñ tandē
 uacauerit, ut me ulciscatur, quū in Atte sit tota? Po-
 stremo qd ego pecco, quū res pulchras, ut sunt offero
 ac demonstro? uos ne appetite res pulchras. Quare
 bis de rebus ne in me crimē cōferte. Num uis ipsa tu
 mater, uti neq; tu posthac Martē ames, neq; ille te?
 VE. Vtes peruicax, et nulla in re non superas. At
 tamen horum quæ dixi aliquando memineris.

Designo ¶ Designare vetustissimo significatu est rem nouam facere in vtramq; partem & bonam & malū, sicuti docet Donatus, enarrans illud Terentij in Adel. Nam illa quæ facta sunt *omitto*, modo quid designauit fores effregit. Varias formas. Nam Iuppiter impatientia amoris se vertit in taurum, in aquilam, in olorem, satyrum, amphitritionem, aurum, ignem, pastorem, serpentem, vt scribit Ouidius in. 6. metamor.

Endymion Endymion pastor fuit admodum formosus, cum in Lamio Carix monte aliquando obdormiuisset a Luna deosculatus est, quæ in eius amore exarserat, ita vt fratri bigas suas agitandas dederit. Seneca in hippolyto. Arsit obscuri dea clara mundi nocte deserta, nitidosq; fratri tradidit currus aliter regendos &c.

Clymene Clymene fuit Oceani & Tethyos filia & quia forma præstabat Soli placuit, ex quo concepit Phaetontem & sorores eius. Aurigadi, id est, regendi currum. Aurigor, rego, moderator. Valla. Hætori aliquis fratrum fere aurigabatur currum.

Rhea Rhea quæ & Cybele & Berecynthia & Ops dicitur, filia fuit Coeli, & Vestæ, & Saturni fratris sui coniunx, Hanc poetæ Iouis & aliorum plurimum deorum matrem dixerunt, eiq; quadrigam a quatuor leonibus tractam assignauerunt, & capiti eius turritam coronam & sceptrum manibus addiderunt, Et cum incederet, sacerdotes dicti galli tympana tangentes et æra præcedebant, & Corybantes armati illam ambibant. Atys puer Phrygius ad amatum a Rhea matre deorum, cum ei castitatem promississet quā non seruauit, in furorem versus seipsum excastrauit.

Pusio Pusio dicitur proprie paruus puer. Cicero in oratione pro Celio. Pusio cum maiore sorore cubitauit. Veteres eundem Pusum, & Pusam puellam dixerunt, Capitur tamen sæpe pro scorto masculo.

Corybates Corybantes sacerdotes sunt Cybeles, siue Rheæ, qui in sacrificijs matris deorum armati saltantes casti & puri sunt assumpti, Corybantes autem appellati quod inter saltandum capita facient.

DORIDIS ac GALATHEÆ DORIS.

Formo

Formosum amantē Galathea, nēpe sicutū istum
pastorem, alunt amore tui deperire. GAL. Ne
ride Doris, etenim qualis qualis est, Neptuno patre
prognatus est. DO. Quid tum postea, si uel Ioue ipso
sit progenitus, quum usq; adeo agrestis atq; hispidus
appareat, quodq; est omnium deformissimum unocu-
lus? An uero credis genus illi quicq; profuturum ad
formam? GA. Ne isthuc quidem ipsum, quod hispi-
dus est atq; agrestis, ut tu uocas, illum deformat, quin
uirile magis est. Porro oculus media in fronte decet
etiam, quo quidem nihilo segnius cernit quā si duo
forent. DORIS. Videris Galatea non amantem ha-
bere Polyphemum, sed illum potius adamare, sic eū
prædicas. GALA. Equidem haud adamo, sed tamen
insignem istam uestram insultandi opprobrandique
petulantiam ferre non queo. Ac mihi nimirum in-
uidentia quadam isthuc facere uidentur, propterea
quod ille quum forte aliquando gregem pasceret su-
um, nosq; è littorali specula in littore ludentes cerne-
ret in prominentibus Ætnæ pedibus qua uidelicet

inter montē & mare littus sese in longum porrigit,
uos ne aspexerit quidē, at ego oīm una uisa sum for-
mosissima, eōq; in unam me cōiecerit oculum. Eares
uos male habet. Nam argumentū est, me forma præ-
stantiorē esse, ac digniorē, quæ amer, uos contra fa-
stiditas esse. DOR. An istud tibi putas inuidendum
uideri, si primum pastori, deinde lusco formosa uisa
sis? quanq̃ quid aliud ille potuit in te probare præ-
ter candorē? is illi placet opinor quod caseo & lacti
assueuerit, proinde quicquid his sit simile, id protinus
pulchrū iudicat. Alioqui ubi libebit scire, qua sis fa-
cie de scopulo quopiam in aquā si quando tranquilla
steterit despectans temetipsam contemplare, uidebit
aliud nihil nisi perpetuum candorē, uerum is quidem
non probatur, nisi rubor admixtus illi, decus illi iun-
xerit. GAL. Atqui ego illa immodice candida, tamē
eiusmodi habeo amantem, quum interim è uobis nulla
sit quam uel pastor, uel nauta, uel portitor aliquis mi-
retur. Ceterū Polyphemus (ut alia ne dicā) etiam
canendi peritus est. DO. Tace o Galatea, audiui mus
iunll

illum canentem cum nuper pruriret in te, sed & san-
cta Venus asinum rudere dixisses. Nam lyrae cor-
pus simillimū erat ceruino capiti ossibus remutato,
tū cornua perinde quasi cubiti prominebant. Is iun-
ctis inductisq; fidibus ne sinui quidē admouēs agre-
ste quiddam & absonū cantilabat, quū aliud interim
ipse uoce caneret, aliud lyra succineret. Ita ut tempe-
rare nobis nequiremus, quin rideremus amatoriam il-
lam cantionē. Nam Echo ne respondere quidem illi
uoluit balanti, quū sit adeo garrula, imo puduisset si
uisa fuisset stridulū illius & ridiculum cantū imita-
ri. Ad hæc gestabat in ulnis amastus iste delicias su-
as ursi catulum pilis hirtum ipsi non dissimilem, quis
autē non inuideat tibi amicum istum Galatea. GA.
Quin tu igitur Dori tuū ipsius amicum nobis cōmon-
stra qui meo sit formosior, quiq; doctius ac melius
uel uoce canat, uel cythara. DOR. Mihi quidē nū-
lus est amator, neq; me hoc noīe iacto, quasi sim uehe-
menter amabilis, uerū tamen istiusmodi amicū qualis
est Polyphemus nempe totus hircū olens, tum crudis

uiscitans carnibus, & hospites si qui appulerint deuorans, tibi habeas, eumq; tu mutuum ames.

Sicilia
Polyphemus

Doris

¶ Sicilia regio est fertilissima, olim Italiae coniuncta, nunc mari discreta: inde ficulus pastor dictus est. Polyphemus cyclops cui oculus duntaxat unus in fronte quod in Sicilia pasceret oues, de huius inusitata magnitudine, crudelitate in hospites astuq; Vlyssis quo eum cæcauit. Verg. in. 3. æne. & Ouid. 14. Metamor. graphice scripserunt. Doris nympha est seu dea maris, Oceani & Tethyos filia, ponit pro aqua interdum veluti pleraq; nomina deorum dearumq; & inuentorum pro rebus vel inuentis vel quibus præsumunt, ut Terentius: Sine Cere & Baccho friget Venus. Hispidus proprie fetosus dicitur, horrorem tamen quendam denotat qui vel natura vel incuria accidit, Vnde Polyphemus apud Ouidium in. 13. Barba viros hirtæq; decet in corpore setæ. Et Diogenes interrogatus cur tam prolixam barbam nutrirer, ut hanc tangens respondit meminerim me virum esse. Insulto præter alia significat

Opprobrio

Specula
A Ethna

irridere. Opprobrire est conuitiari & contumeliose aliquam culpam obijcere. Hinc opprobrium, ignominia, dedecus.

Specula locus est æditus & eminens vnde procul liceat videre & speculari. A Ethna mons est Siciliae perpetuo igne incensus, qui flammam, cinerem, & fauillas frequenter euomit. In hoc Cyclopes dicuntur Ioui fabricare fulmina. Iacere oculum in altum est amoris causa & beneuolentia quempiam blande aspicere. Male habere quandoq; est vexare & torquere, interdum ægrum esse & morbo laborare. Immodice non modice sed multum. Candorem perpetuum, bene & conuenienter expressit colorem eximie album, & Galathea dicitur quasi lactis dea. Prurire proprie est vri desiderio & appetitu confricandi sese. Pruritus talis naturæ appetitus: transsumitur hic, ut libidinem notet, quia homo lasciuens in mulieris concupiscentiam ardescit. Echo dea est quæ clamantibus respondet. Physici vocant repercussionem soni ex obiectu laterum loci cauernosi aut concaui. Hircum olere est, fetere more hirci.

Prurio

Echo

DIOGENIS & ALEXANDRI
DIOGENES.

Quid

Quid hoc rei est Alexander? ita ne defunctus es tu quoque perinde atque nos omnes?

ALEX. Vides nimirum Diogenes. Tametsi mirandum non est, si homo cum fuerim, defunctus sim.

DIO. Num ergo Iuppiter ille Hammon mentiebatur, cum se suum filium esse diceret, an uero tu Philippo patre prognatus eras? **ALEX.** Haud dubie Philippo. Neque enim obiissem, si Hammone parente fuisset progenitus. **DIOGE.** Atqui de Olympiade etiam consimilia quedam ferebantur, puta draconem quendam cum ea fuisse congressum, uisumque in cubiculo, ex eo grauidam peperisse te. Porro Philippum errare, fallique, qui se tuum patrem esse crederet.

ALEXANDER. Inaudieram quidem & ipse ista quemadmodum tu, at nunc uideo neque matrem, neque Hammonios illos uates sani quicquam aut ueri dixisse. **DIOGENES.** Attamen istud illorum mendacium Alexander ad res gerendas haud quam tibi fuit inutile, propterea quod uulgus te uerebatur, metuebatque, quum deum esse crederet.

ret. Sed dic mihi, cuiam tam ingens illud imperium
moriens reliquisti? ALEX. Id equidem ignoro Dio
genes. Celerius enim è uita submouebar, q̃ ut esset
ociũ de illo quicq̃ statuendi, præter id unũ quod mo
riens Perdiccæ annulũ tradidi. Sed age quid rides
Diogenes. DIO. Quid ni rideam. An non meministi
quid Græci fecerint, quũ nuper tibi arrepto imperio
adularentur, principemq; ac ducẽ aduersus Barba
ros deligerent? Nonnulli uero in duodecim deorum
numerum referrent, ac pbana constituerent, deniq;̃
sacra facerent tanq̃ Draconis filio. Sed illud mihi
dicito. Vbi te sepelierunt Macedones? ALEXA.
Etiam dũ in Babylone hæceo tertium iam diẽ. Porro
Ptolomeus ille satelles meus, si quando detur ocium
ab his rerum tumultibus qui nunc instant, pollicetur
in Ægyptum deportaturum me, atq;̃ mihi sepulcrum
quo uidelicet unus fiam ex dijs Ægyptijs. DIO. Non
possum non ridere Alexander, qui quidẽ te uideam
etiam apud inferos desipientẽ, sperantemq;̃ fore, ut
aliquando uel anubis fias, uel Osiris. Quin tu spes
istas

istas omittis & diuinissime, neq; enim fas est reuerti
 quenq; qui semel paludē transmiserit, atq; intra spes-
 cus hiatus descenderet. Propterea q; neq; indili-
 gens est Æacus, neq; contemnendus Cerberus. Verū
 illud abs te discere peruelim, quo feras animo, quo-
 ties in mentem redit, quanta felicitate apud superos
 relicta huc sis profectus, puta capitis custodibus, sa-
 tellitibus, ducibus, tum auri tanta ui, ad hoc populis
 qui te adorabant. Præterea Babylone Bactris, imma-
 nibus illis beluis, dignitate, gloria, deinde q; emine-
 bas conspicuus, dum uectareris, dū amiculo candido
 caput haberes reuinctum, dū purpura circūamictus
 esses? Nunquid hæc te discrutiāt, quoties recurfant
 animo? Quid lachrymas stulte. An nō id te sapiens
 ille docuit Aristoteles, ne res eas quæ à fortuna pro-
 ficiſcantur stabiles ac firmas existimares. ALEX.
 Sapiens ille? quū sit assentatorū oīm perditissimus.
 Sine me solū Aristotelis facta scire, q̄ multa à me pe-
 tierit, quæ mihi scripserit, deinde quemadmodū abu-
 sus sit mea illa ambitione, qua cupiebam eruditione
 cæteris

ceteris præstare, quum mihi palparetur interim, ad
prædicaret me, nunc ob formam, tamq̃ et ipsa summis
boni pars quedam esset, nunc ob res gestas atq; opes
Nā has quoq; in bonorū numero collocādas esse cen
sebat, ne sibi uitio uerteretur, q̃ eas acciperet. Plane
præstigijs uir ille quidē erat ac fraudulētus ô Di
ogenes, quāq̃ illud fructus scilicet ex illius sapiētia
fero, q̃ nunc p̃inde quasi summis de bonis excrucior
ob ista quæ tu paulo ante cōmemorasti. DIO. At scin
quid facies? Ostendā tibi molestiæ istius remedium.
Quandoquidē his in locis ueratrū non prouenit, fac
ut Læthæi fluminis aquā audis faucibus attrahēs bi
bas, iterumq; ac sæpius bibas. Atq; eo pacto desines
de bonis illis Aristotelicis discrucari. Verum enim
Clitum etiā illum, & Calisthenen uideo, cumq; his
alios cōpluris raptim buc sese ferentes, quo te discer
pant, pœnasq; sumant ob ea quæ quondam in illos cō
missisti, quare fac in alteram hanc ripam te conseras
& crebrius (ut dixi) bibas.

Hamos græce arena. **H**ammon arenarius, Epitheton Io-
 uis, q̃a Iuppiter colebat in loco arenoso & extremo **Lybiæ**, **Hamos**
 quomodo **Apollo** Clarius est dictus, q̃ colere in insula **Claro**. **Olympias** regina **Macedoniæ** mater **Alexandri**. A liter
 tēpus quinq̃ annorū apud Græcos, sicut apud **Latinos** **Lustrū** **Olympias**.
 spaciū est quinq̃ annorū. Errare est verū pro falso, aut pro
 falso verū, aut certū pro incerto asseuerare, falli, decipi. **Ham** **Erro**
 monij vates, sacerdotes, prophetæ **Iouis** **Hāmonis**. Perdicā
 vnus ex duobus **Alexandri**. **Babylon** vrbs **Caldeæ** ingens **Babylon**
 & ampla, a turre **Babel**, quod confusionē notat, etenim cū vnica
 esset lingua, & hoīes turrim vsq̃ sydera ædificare statuerent,
Deus linguā eorū confudit, impietateq̃ pluralitate ideomarum
 plexit. In duodecim deorū, duodecim dij erant selecti q̃ ma-
 iores gentiū dij dicebant, **Iuno**, **Vesta**, **Minerva**, **Ceres**, **Ves** **Dij maio-**
 nus, **Diana**, **Iuppiter**, **Mars**, **Mercurius**, **Neptunus**, **Vulcanus**, res
Apollo. **Aegyptus** regio **Lybiæ** vbi perpetua est serenitas, **Aegyptus**
 atq̃ ea causa **Nilus** fluuius illā singulis annis irrigat, Proq̃
 magnitudine inundationis eius, aut carissima est, aut vilitas an-
 nonæ. **Dij** ægyptij idola in ægypto culta, quæ plurima erāt.
Anubis **Mercurius** in forma canis ab ægyptijs veneratus. **Anubis**
Alij filium **Osiridis** quod canem insigne gestaret, sub canis
 imagine cultum dicunt.

Osiris rex ægypti, tandē in deos relatus cū vxore sua **Iside** **Osiris**
 colit sub imagine bouis, quē **Apin** seu **Serapin** appellāt, pro-
 pterea quod ab vxore post cædē eius a fratre factā quæsitus, et
 inuētus laceratus, ibidem postea repertus bos creditus sit fuisse
Osiris. **Palus** hic est aqua stagnalis apud inferos, de quā **Ver-**
 gilius in .6. æneidos. **Bacus** vnus inferorū iudex. **Tres** enī
 dicunt esse, **Rhadamanthus**, **Minos**, **Eacus**, oēs reges **Cræten-** **Eacus**
 ses, & ob iustitiā filij **Iouis** dicti, ob seueritatē autē apud infe-
 ros iudices existimati. **Bactra** regio **Scithiæ**, vltra **Assyriā** **Bactra**
 nomē quoq̃ vrbis quæ caput regionis est. **Bactri** qui & **Ba-**
ctriani populus loci illius, & declinat **Bactra** tantū pluraliter.

Amiculū, redimiculū, vitra quā tentam vocāt. **Aristoteles**
summus philosophus, **Alexandri** præceptor. **Palpari**, adula-
 ri, assentari. **Præstigiōsus** vir fascinator, versipellis. **Ve-**
ratrum, helleborus herba qua melancholia purgatur, ac mēris
 sanitas conciliatur. **Lethæ** flumen inferorū, quod qui gustat, **Lethæ**
 oīm rerū obliuiscit. **Clitus** nutricis **Alexandri** filius, dux eius **Clitus**
 fidissimus, q̃ **Alexandrū** pugnante ab ictu læthali sese obijciēs
 defendit. Sed tandē ab ebriō **Alexandro** quod liberius patris
Philippi res gestas extulisset interemptus. **Calistenes** philo-
 sophus **Alexandrū** in **Indiam** sequutus & ab eo truncatus na-
 sum, manus, aures, mōre feræ in cauea reclusus fuit, quod ipsum
 non adoraret & adorantes barbaros irrideret.

Menip

E Quidē inaudiū Chiron te deus quā esses, tamen optasse mortē. CH. Vera nimirū sunt ista quæ audisti Menippe, planeq; mortuus sum, sicuti uides, quū mihi licuerit immortalem esse. ME. At quenam te mortis cupido tenebat, rei uidelicet, quam uulgus borreat. CH. Dicam apud te, uirū neutiquam stultum atq; imperitū. Iam mihi desierat esse iucundum immortalitate frui. ME. Quid? an iniucundum erat te uiuere, lucemq; tueri? CH. Erat inquam Menippe. Nam quod iucundum uocant, id ego neutiq; simplex, sed uarium quiddam esse arbitror. Verū quum ego semper uiuerem, atq; iisdem perpetuo rebus uter, sole, luce, cibo, tum hor. & eadem recurrerent, reliqua item omnia, quæcunq; contingunt in uita, reciprocō quodam orbe redirent, atq; alijs alia per uices succederent, satietas uidelicet. eorū me cepit. Neq; enim in eo uoluptas est sita, si perpetuo fruaris iisdē, sed oīno in permutando posita est. ME. Probe loqueris Chiron. Caterum hæc quæ apud inferos agitur uita

uita, quinam tibi procedit, posteaq̃ ad hanc tanq̃ ad
 potiorē te contulisti? CHI. Haud insuauiter Menip
 pe. Siquidē æqualitas ipsa quiddam habet admodū po
 pulare. Nihil autē interest, utrū in luce q̃s agat, an
 in tenebris. Præterea neq̃ sitiendū est nobis quemad
 modū apud superos neq̃ esuriendū. sed eiusmodi re
 rū oīm egētia uacamus. ME. Vide Chiron ne temet
 ipse inuoluas, neue eodē tibi recidat oratio. Ch. Quā
 obrē isthuc ais? ME. Nēpe si illud tibi fastidio fuit,
 q̃ in uita sp̃s iisdē similibusq̃ rebus utendū erat, quū
 hic itidē similia sint omnia, eundē ad modum parient
 fastidium. At de integro tibi querenda erit uitæ cō
 mutatio, atq̃ hinc quopiam aliam in uitam demigran
 dum, id quod arbitror fieri non posse. CH. Quid igitur
 faciundum Menippe? ME. Illud nimirū uti sa
 piens quū sis, quemadmodū opinor, & uulgo prædi
 cant præsentibus rebus sis contentus, neq̃ quicquā
 in his esse putes, quod fieri non queat.

¶ Chiron cæraurus Saturni & Philyræ filius oēs sui t̃pis bo
 nitate & iustitia superauit, argonautarū cū q̃bus nauigauit iudex
 & medicus Esculapiū & Achillē medicinā docuit, quā et vir
 tutes herbarū inuenit in mōte Pelio cū hospitibus Herculis sa
 gitas

Cupido

gltas hidre sanguine tinctas quibus immania centaurorum corpora strauerat admirabilis dustra traheret, una manibus delapsa, atque in pedem decidens mire eum afflixit, sed deorum miseratione post non dies in astra translatus est. Cupido desiderium & cupiditas aliquid deus amoris Veneris filius. Tueri videre, conspicerere.

Recurrere, redire. Reciprocum, reflexum, repetitum. Orbis circulus circulario. Satietas, saturitas. Quinam quomodo, quopassio. Porior, melior. Persi. Quis porior iudex puerisue quis aptior orbis. Egentia, carentia. Temet, te ipsum. Fastidium nausea & quasi contemptus cum fastu. De integro rursus, iterum, ab initio. Demigrare mutare domicilium.

Menippi & Cerberi.

ME.

HEUS Cerbere, quandoquidem mihi tecum cognatio quaedam intercedit, quum & ipse sim canis, dic mihi per stygiam paludem, quomodo sese habebat Socrates quum huc accederet? Verisimile est autem te, deus quum sis non latrare modo, uerum etiam humano more loqui, si quando uelis. CER. Quum procul adhuc abesset Menippe, uisus est constanti atque interrito adire uultu, perinde quasi mortem nihil omnino formidaret, ac tanquam hoc ipsum uellet ijs qui procul a specus ingressu stabant ostendere, uerum simul atque despexit in hiatum, uiditque profundum atque atrum antri recessum, simulque ego cumstantem etiam illum aconito mordens pede correptum detraherem, infantium ritu eiulabat, suosque deplorabat liberos nihilque non faciebat, in omnem speciem sese conuertens.

ME.

ME. Num igitur fucate sapiens erat ille, neq; uere mortē contemnebat? CER. Haud uere. Ceterū ubi uidit id esse necesse, audaciā quandā prae se ferebat, quasi uero uolens id esset passurus, quod alioqui uolenti nolenti tamen omnino fuerat ferendū, uidelicet quo spectatoribus esset miraculo. E quidē illud in totum de uiris istiusmodi uere possim dicere, ad fauces usq; specus intrepidi sunt ac fortes, porro intus quū sunt, nihil mollius neq; fractius. ME. Ceterum ego quonam animo tibi uisus sum subiisse specū? CER. Vnus mortaliū Menippe, sic mihi uisus es subire, ut tuo dignum erat genere, & prior te Diogenes, propterea qd neutiq; adacti subieritis, aut intrusi. Verū tū ultronei, tū ridētes, atq; oībus plorare renunciātes & Styx inferna dici p̄ palus p̄ quā dii iurāt, neq; timore poenae Styx. audēt peierare, priuabant enī ad tēpus qd peierassent diuinitate quod ei ideo cōcessum fingūt poētae, qā victoria eius filia Ioui aduersus gigātes pugnanti fauerit. Socrates philosophus Atheniensis & Apollinis iudicio sapientissimus. Hic primus moralitā docuit tantūq; in oī uita consistāre, ut nullo tēpore aut tristior, aut lætior uisus sit, neq; cū cicuta moriturus biberet, qd cū vxorē duceret. Formidare, metuere, timere, Aconitum uenenū. Liberi, filij ingenui. Fucate, fiste, simulate. Tuo Formido genere, tua secta, tua professione. Ultronei, volētes, nō coa. Aconitum. &c. Hieron. in quæstionibus Hebraicis tritum prouerbiū est, Fucate. Ultroneas putere mēces.

F I N I S.

D z

LEVINVS LINIVS SCHOLÆ

Middelburgensis rectoris ad studiosam iuuentutem.

HUc ades ô studiose puer, studiosa iuuentus.
Huc ades, hūc hilari plege fronte librū.
Nulla citheriaco polluta est pagina amore:
Quin soror hoc plebi casta probabit opus.
Nec cynicos memorat, caperata aut fronte Catones.
Aut aliud si quid ruga senilis amet,
Sed gratas pueris Charitesq; salesq; locosq;
Et quicquid lepidi est, iste libellus habet.
Attica siue Venus iuuat, aut œnotria lingua,
Hanc habet atq; illam tantulus iste liber.
Meonide aut Pelio multo est facundior author,
Sed uetat impariles nomen intire modos.
Non minor interpretes succedit diuite uena
Vatibus ausonijs unus Erasmus honor.
Nempe hic siue pedum certa sine lege uagatur
• Pulchrum melli fluo Marcus ut ore sonat.
Siue pedes strictim numeroso calce cœrcet
Nasonem præstat, Vergiliūq; refert.
Quælibet (inuideas) uel iam superstitute Plauto
Vellet Erasmiaco musa lepore loqui.
Huc ades ergo puer Latij studiose lepōris,
Huc ades, hunc hilari perlege fronte librum.

ADRIANI LVCÆ GYMNASII

Castrensis Antwerp. rectoris ad puerum
politioris literaturæ cupidum,
Endecasyllabon.

Castæ rumpe moras puer Minervæ
Quem linguae ausoniæ tenet libido
Adsis, huc propera, hunc capeffe librum
Dextra præcipiti, & reuolue sæpe,
Qui non barbarie scatet nociua.
Nec de Vandalico solo est profectus,
Verum est eloquij nitens lepore
Romani, salibus meris refertus.
Est & scommatibus iocisq; abundans.
Prauius mordicus inuehens in artes,
Et mores hominum, simul deorum
Irridens miserum chorum ethnicorum
Vir doctissimus undecunque Erasmus
Princeps eloquij utriusque linguae
Fecit parue puellæ Lucianum
Argium, Latij loqui canentis.

¶ Sequitur Tabula.

T A B V L A

A		Difteria		7
✓ Achilles	5	Dij maiores		24
Aconitum	26	Doris		21
✓ Aegyptus	24	B		
✓ Aethna	21	Bacus		24
✓ Alioqui	5	Echo		21
✓ Apollo	15	✓ Egyptus		21
✓ Antiopa	18	Equales		9
✓ Anubis	24	Erro		24
✓ Argos	18	Endimion		19
✓ At	3	F		
B		Formido		26
Babylon	24	Fucate		eodem
✓ Baſtra	24	G		
✓ Bœotia	6	Gauimedes		17
✓ Briareus	16	H		
C		Hammos		24
✓ Caluaria	5	Hamus		2
✓ Calisthenes	2	Halicarnassus		12
✓ Carſa	11	Hecate		7
✓ Car	eodem	Hinnulus		2
✓ Chæron	7	Hispidus		21
✓ Chaldaea	9	Homerus		10
✓ Chenix	eodem	I		
✓ Chyron	25	Iapix		9
✓ Chio	10	Ponia		12
✓ Chios	13	Iuppiter		15
✓ Clitus	24	L		
✓ Clymene	19	Leda		5
✓ Codrus	13	Lebadia		6
✓ Cœnaculum	27	Lethe		24
✓ Compendiarius	3	Lydia		4
✓ Cœſobrin	9	Lupinus		9
✓ Com...	26	M		
✓ Corinthus	9	Mars		16
✓ Corybantes	19	Maia		17
✓ Cupido	15 & 25	Manes		4
D		Manumittere		3
✓ Danae	18	Minerva		15
✓ Danaus	6	Muccus		13
✓ Deligere	5	Mufæ		19
✓ Demereor	13	N		
✓ Deſigno	19	Narciffus		5
✓ Diuerſum	4	Naulum		7

Mense Octobr.

Ἡ ἀγάπη πάντα σέγει.